

119. Vold, ikke grov - Betinget straf - Anger Management - Unge lovovertrædere
120. Aflytning
121. Mentalerklæringer
122. Røveri, kiosk - Ung alder - Kombinationsdom
123. Vold mod politiet - Offentlig orden - Ungdomshuset - Ung alder - Betinget straf
124. Tyveri - EU-borger - Ikke udvisning
125. Forsvarere - Klientfiskeri - Disciplinærsag
126. Ransagning - Uberettiget - Ungdomshuset
127. Ordensbekendtgørelsen - "Louise" - Frifindelse - Procesbevilling
128. Offentlig orden - Ungdomshuset
129. Modsættelse af uberettiget anholdelse - Maskeringsforbud - Frifindelse
130. Vold mod politiet - Offentlig orden - Ungdomshuset - Betinget straf - Ung alder
131. Vold mod myndigheds personer - Udvisning undladt - EU-borgere

LANDSFORENINGEN AF BESKIKKEDE ADVOKATER

NY ADRESSE:

Amagertorv 11, 3.
1160 København K, Telefon 3315 0102
Telefax 3314 1933

Landsforeningens Meddelelse 119/2007

Vold, ikke grov - Betinget straf - Anger Management - Unge lovovertrædere
Straffelovens § 56, § 244 og § 245

3 piger på nu 16 år havde deltaget i et overfald på gaden af en pige, der havde indfundet sig efter aftale og selv medbragt to veninder. Tiltale efter § 245, men alene dømt efter § 244, da der ikke var rejst tiltale for spark i hovedet - kun knytnæveslag i hovedet og spark på kroppen.

Den mest aktive, A, idømt 3 måneders fængsel betinget af behandling i Anger Management.

B, der var ustraffet, men trængte til støtte på grund af sygdom og død i familien, idømt betinget 20 dages fængsel samt hjælp fra kommunen.

C, som efter det påsigtede var idømt en betinget dom for et tidligere voldsforhold, fik en fællesstraf af betinget fængsel i 50 dage betinget af behandling i Anger Management.

Københavns Byret SS 2-15670/2007, 22/8 2007

A, B og C, tre piger på 16 - C dog 15 år på gerningstidspunktet - var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 245, ved i april 2007 kl. 22 foran Nørreport Station at have tildelt F (en jævnaldrende pige, ER) et hårdt slag i brystet, hvorved hun faldt ned på jorden, og i den forbindelse tildelt hende adskillige knytnæveslag i hovedet samt spark på kroppen.

Der var påstand om fængselsstraf.

A erkendte sig delvis skyldig, men kun i § 244. B og C nægtede sig skyldige.

Det fremgik af forklaringerne fra de tre tiltalte, F og dennes to veninder (dommen er på 12 sider), at der forudgående havde været udvekslet SMS'er mellem A og F - efter F's forklaring af nedsættende karakter. De aftalte et møde ved Nørreport Station, da F ville se, hvem den anden var. Det viste sig, at A var nuværende og F forhenværende kæreste med M.

De tiltalte bestred at være ifølge med M og 6-7 mandlige kammerater. F og hendes to veninder G og H genkendte imidlertid M, som overværede slagsmålet med 6 andre "fyre med anden etnisk baggrund".

F og særligt G og H fastholdt, at alle de tiltalte havde overfaldet F med spark, da hun lå ned.

Der var indhentet personundersøgelse på de tiltalte, der alle var egnet til betinget dom. A og C var ligeledes egnet til behandling i Anger Management.

B var egnet til hjælpeforanstaltninger, men havde ikke ønsket at medvirke til egnethedsundersøgelse vedr. Anger Management. (Det fremgik, at B kunne have behov for støtte som følge af fars tragiske dødsfald og en psykisk skrøbelig mor, ER) B erklærede i retten, at hun var indforstået med at deltage i Anger Management.

Hverken A eller B var tidligere straffet. C blev i juli 2007 idømt en betinget dom uden straffastsættelse i en anden voldssag.

"Retten's begrundelse og afgørelse.

Forhold 1

Det lægges til grund, at der mellem tiltalte A og vidnet F havde været udveksling af sms-beskeder, og at tiltalte A i den forbindelse havde anvendt navnet K, som F ikke var bekendt med. Det kan endvidere lægges til grund, at de tiltalte mødtes med F og hendes to veninder, G og H, på Nørreport Station, og at de tiltalte var sammen med flere drenge af anden etnisk baggrund. Under disse omstændigheder finder retten det bevist, at den efterfølgende voldsepisode foregik i forening og efter forudgående aftale mellem de tiltalte.

Tiltalte A har erkendt i retten, at hun gav F to knytnæveslag i ansigtet, mens F stod oprejst, og at hun derefter gav hende flere knytnæveslag og spark på kroppen, mens de begge lå nede på jorden. Disse knytnæveslag kan have ramt F i ansigtet. Endelig har A erkendt, at hun gav F et spark i ryggen, da F forsøgte at rejse sig op fra jorden.

På baggrund af forklaringerne afgivet af vidnerne F, G og H finder retten det bevist, at tiltalte A desuden startede med at give F et skub på kroppen, hvorved F faldt ned på jorden.

På baggrund af samme forklaringer finder retten det endvidere bevist, at tiltalte C sparkede F på kroppen, mens F lå nede på jorden.

Endelig finder retten på baggrund af forklaringerne afgivet af vidnerne F og H det bevist, at B sparkede F på kroppen, mens F lå nede på jorden.

Det findes således bevist, at de tiltalte er skyldige i overensstemmelse med tiltalen.

For tiltalte A fastsættes straffen til fængsel i 3 måneder, jf. straffelovens § 244.

Retten har ved straffastsættelsen lagt vægt på omfanget af den vold, som tiltalte har udøvet, og at tiltalte må anses for at have været særdeles aktiv i forbindelse med planlægningen og udøvelsen af volden. Derudover har retten lagt vægt på tiltaltes unge alder.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på, at tiltalte ifølge de foreliggende personlige oplysninger har problemer med at styre sit temperament.

For tiltalte B fastsættes straffen til fængsel i 20 dage, jf. straffelovens § 244.

Retten har ved straffastsættelsen lagt vægt på omfanget af den vold, som tiltalte har udøvet, samt tiltaltes unge alder.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på de foreliggende personlige oplysninger.

For tiltalte C fastsættes straffen til fængsel i 50 dage, jf. straffelovens § 244. Straffen omfatter også den betingede straf i dommen af 27. juli 2007, jf. straffelovens § 61, stk. 1.

Retten har ved straffastsættelsen lagt vægt på omfanget af den vold, som tiltalte har udøvet, og tiltaltes unge alder.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på de foreliggende personlige oplysninger."

- oo0oo -

Vilkårene var udover en prøvetid på 2 år for A og C, at de undergav sig behandling i Anger Management samt tilsyn i 1 år, og for B, at hun efter kommunens nærmere bestemmelse undergav sig foranstaltninger i servicelovens § 52.

Landsforeningens Meddelelse 120/2007 Aflytning

Retsplejelovens § 781

Politiet begærede aflytning og edition vedr. telefonnumre på en telefon tilhørende en mistænkt M's mor med henblik på at finde ud af, hvilke telefoner M benyttede.

Byretten imødekom begæringerne. Indgrebsadvokaten kærede. Der var ikke for landsretten oplysninger om forholdet og kontakten mellem mistænkte og hans mor og således ikke tilstrækkelig grundlag for at antage, at der blev givet meddelelser til eller fra mistænkte ved brug af moderens telefon, hvorfor betingelsen i RPL § 781, stk. 1, nr. 1, ikke var opfyldt. Byrettens kendelse blev således ophævet.

ØL 14. afd. kære nr. S-2470-07 og S-2479-07, 19/9 2007

Anklageren begærede i byretten kendelser om henholdsvis aflytning og edition vedrørende telefonnumre på to telefoner tilhørende en mistænkt M's mor.

M var mistænkt for en forbrydelse mod den personlige frihed.

Moderen var ikke mistænkt, men henset til relationen mellem hende og M, måtte der gælde en formodning om, at der var telefonisk kontakt mellem de pågældende, og at politiet ved aflytning ville kunne få oplyst, hvilke telefoner M gjorde brug af.

Indgrebsadvokaten protesterede.

Byretten afsagde sålydende kendelse:

"Ved de foreliggende oplysninger er der bestemte grunde til at antage, at der ved brug af den pågældende telefon gives meddelelser til eller fra en person, der mistænkes for overtrædelse af straffelovens § [....]. Da endvidere de begærede indgreb må antages at være af afgørende betydning for efterforskningen, tages begæringen til følge som nedenfor bestemt.

T h i b e s t e m m e s:

Københavns Politi må foretage aflytning af samtaler til eller fra mobiltelefon nr. ... med emei nr. ... og indhente oplysninger om, hvilke telefoner, herunder med ikke offentligt tilgængelige numre, der sættes i forbindelse med den omhandlede telefon. Endvidere kan Københavns Politi indhente oplysninger om betalingsadressaten for de omhandlede telefoner."

Tilsvarende kendelse blev afsagt vedr. den anden telefon. Indgrebet skulle vare ca. 4 uger.

Indgrebsadvokaten kærede med kæreskrift.

Landsretten udtalte i begge sager efter at have resumeret, hvad sagen drejede sig om:

"Der er ikke oplysninger for landsretten om forholdet og kontakten mellem mistænkte og hans mor. Herefter, og da alene den familiemæssige tilknytning mellem mistænkte og hans mor ikke giver tilstrækkelig grundlag for at antage, at der gives meddelelser til eller fra mistænkte ved brug af det pågældende telefonnummer, der er registreret til mistænktes mor, finder landsretten, at betingelsen i retsplejelovens § 781, stk. 1, nr. 1, for at foretage det begærede indgreb ikke er opfyldt, hvorfor

bestemmes:

Byrettens kendelse ophæves."

Landsforeningens Meddelelse 121/2007
Mentalerklæringer

Retsplejelovens § 809

En udlænding U med tilknytning til Danmark, som var sigtet for drab i udlandet ved at have skudt sin hustru i 1998, blev begæret mentalundersøgt. U nægtede sig skyldig og protesterede mod mentalundersøgelse. Byretten gav ham medhold, og landsretten stadfæstede i henhold til grundene.

ØL 1. afd. kære nr. S-2514-07, 19/9 2007

Byrettens kendelse gengives i sin helhed:

"Arrestanten U er sigtet for drab efter straffelovens § 237, ved den 19. januar 1998 ca. kl. 16.00 i et hus i landsbyen L i Pakistan, at have dræbt sin hustru H, idet U med et gevær på kort afstand skød H i ryggen, hvorved H straks afgik ved døden.

Arrestanten har nægtet sig skyldig.

Anklagemyndigheden har begæret arrestanten underkastet mentalundersøgelse i medfør af retsplejelovens §§ 808 og 809 under henvisning til sigtelsens karakter, tre vidneforklaringer om arrestantens opførsel i 1990 og 1997, samt oplysningerne om arrestantens indlæggelse i 2 dage på Bispebjerg Hospital i maj 1996.

Forsvareren og arrestanten har protesteret herimod under henvisning til, at arrestanten psykisk er helt upåfaldende, herunder i de 14 måneder varetægtsfængslingen har pågået. Indlæggelsen på Bispebjerg Hospital skyldtes alkoholintoxikation og vidneforklaringerne om arrestantens udtalelser og opførsel er ubekræftede og uunderbyggede.

Det fremgår af oplysningerne i sagen, at arrestanten den 11. til 13. maj 1996 var indlagt på Bispebjerg Hospital med en alkoholintoxikation. Vidnet V₁ har forklaret, at arrestanten i 1996 sagde, at hvis der var problemer med pakistanske kvinder i Danmark, skulle man bare tage dem til Pakistan og slå dem ihjel dernede. Vidnet V₂ har forklaret, at arrestanten i 1990 sagde, at hvis vidnet beklagede sig over arrestantens børn, ville dennes hustru kaste børnene ud på gaden gennem lejlighedens vinduer. Hvis børnene døde af det, ville det være vidnets skyld, og så skulle vidnet også dø. Vidnet V₃ har forklaret, at arrestanten engang stod med sin søn ved et åbent vindue i 1. sals højde og råbte, at der ikke var nogen, der skulle genere ham, for så ville det gå ud over drengen. Vidneforklaringerne er hverken underskrevet eller i øvrigt bekræftet.

Herefter, og da der ikke foreligger oplysninger om, at arrestanten i øvrigt har opført sig påfaldende gennem de sidste 10 år, findes sagens karakter alene ikke at give tilstrækkeligt grundlag for at antage, at der kan blive spørgsmål om anvendelse af andre retsfølger end straf.

Da det herefter findes uden betydning for sagens afgørelse, at arrestanten underkastes mentalundersøgelse, tages anklagemyndighedens begæring ikke til følge, jf. retsplejelovens §§ 808 og 809, hvorfor

bestemmes:

Arrestanten U skal ikke underkastes mentalundersøgelse."

Anklagemyndigheden indgav kæreskrift. Landsretten stadfæstede i henhold til byrettens grunde.

Landsforeningens Meddelelse 122/2007
Røveri, kiosk - Ung alder - Kombinationsdom

Straffelovens § 56 og § 288

T på 18 år havde sammen med 2 ukendte medgerningsmænd begået et kioskrøveri, hvor røverne var maskerede, og hvor der blev truet og slået med en pistol. Hertil nogle mindre forhold. Fængsel i 1 år, heraf 6 måneder betinget under henvisning til ung alder.

Københavns Byret SS 4-20645/2007, 29/10 2007

T på 18 år var i forhold 2 tiltalt for kioskrøveri i februar 2007 efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, idet han med to ukendte medgerningsmænd havde aftvunget ekspedient E et ukendt antal pakker cigaretter, idet de 3 gerningsmænd indfandt sig i kiosken og en af dem henvendt til E sagde: "Åbn kassen, det er et røveri" eller lignende, mens han pegede på E med en pistol, og da E ikke efterkom dette, slog E i hovedet med pistolen, hvorefter han tog nogle cigaretpakker, alt imens T skubbede E flere gange, hvorefter gerningsmændene forlod stedet.

T var i forhold 1 tiltalt for § 171 og § 174 ved at have legitimeret sig med en andens sygesikringsbevis, hvorved han fik udstedt et togkort, som han forfalskede med eget billede og anvendte i tog/busser i februar/marts 2007.

I forhold 3 § 165, falsk anmeldelse, idet han kort efter røveriet i forhold 2 indgav anmeldelse til politiet om at have været udsat for et gaderøveri, hvor jakke, mobiltelefon, buskort og pung indeholdende 400 kr. var blevet frataget ham, hvilken forklaring samme dag blev gentaget og uddybet på politistationen.

T nægtede forhold 1 og 2, men erkendte forhold 3.

T, der var ustraffet, forklarede bl.a., at han den pågældende dag havde været i kiosken, der tilhørte hans onkel. Det var også rigtigt, at han havde en maske i lommen. Han havde nogle uoverensstemmelser med onklen, og da denne ikke var i forretningen, spurgte T efter ham. E sagde "skrid" og skubbede til ham, hvorefter T blev vred og slog E på siden af hovedet. De andre slog ikke. Der var noget tumult, da onkel kom til, og T efterlod sin jakke med hue og maske i lommen. Derfor var han nødt til at lave en falsk anmeldelse om at være blevet frarøvet sine ting.

E forklarede bl.a., at en af de 3 maskerede mænd havde haft en lille pistol. De sagde, at det var et røveri. En af personerne slog vidnet med pistolen i hovedet, så det blødte. Vidnet måtte foreholdes politirapporten flere gange under afhøringen.

T's onkel forklarede, at han havde fulgt med via et overvågningskamera. De prøvede at tage ting fra hylden. Han løb til fra lejligheden oven på kiosken og prøvede at stoppe en af dem, der havde hue og maske på. Han greb fat i en person, men denne fik vredet sig ud af jakken. Vidnet så ingen våben.

T's tante forklarede bl.a. at have set røveriet via overvågningskamera.

En kunde havde set tre maskerede mænd, som sagde, at det var et røveri. En af røverne pegede på hende og E.

Retten fandt T skyldig i forhold 1 og 3 og bemærkede vedr. forhold 2:

"Ved vidnernes forklaringer og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at tiltalte i forening med 2 andre medgerningsmænd begik røveri mod kiosken, hvorunder en af gerningsmændene slog ekspedienten med pistolen i hovedet med behandlingskrævende sår til følge og sigtede på ekspedienten og en kvinde, der opholdt sig i kiosken med pistolen. Det findes endvidere bevist, at tiltalte og de to andre røvere bar masker og huer/hætter samt forsøgte at åbne kasseapparatet samt at tage cigaretter fra hylden. Tiltalte er i dette omfang skyldig i tiltalen."

Straffen blev fastsat til fængsel i 1 år. Retten bemærkede:

"Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at der er tale om et røveri begået af 3 maskerede røvere i forening under anvendelse af pistol.

6 måneder af straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på tiltaltes unge alder."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 2 år. T havde siddet varetægtsfængslet fra 11/7 - 29/10 2007.

Landsforeningens Meddelelse 123/2007

Vold mod politiet - Offentlig orden - Ungdomshuset - Ung alder - Betinget straf
Straffelovens § 56, § 119 og § 134a

Den 15-årige T blev for stenkast mod politiet og forstyrrelse af den offentlige orden i forbindelse med rydningen af Ungdomshuset den 1/3 2007 idømt 3 måneders betinget fængsel.

Københavns Byret SS 4-15681/2007, 12/11 2007

T på 15 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1, og § 134a, ved den 1/3 2007 kl. 23.35 i Blågårdsgade at have deltaget i forstyrrelse af den offentlige ro og orden i forbindelse med Ungdomshusets rydning, herunder ved at kaste en brosten eller anden større sten mod en af politiets bemandede mandskabsvogne, hvorved stenen ramte køretøjets højre side.

Der var påstand om fængselsstraf og konfiskation af en mobiltelefon.

T påstod frifindelse også for konfiskationen.

T havde været i grundlovsforhør den 2/3 2007, hvor han bl.a. forklarede, at han havde været iført sort tøj og på et tidspunkt havde taget sit halstørklæde op foran mund og næse for at beskytte sig mod tåregassen. En politibil havde forfulgt ham med høj hastighed, så han var lige ved at blive kørt ned. Han boede i området. Han havde aldrig været i Ungdomshuset.

Der var fundet en del belastende SMS'er i T's mobiltelefon begyndende fra morgenstunden den pgl. dag.

T forklarede, at han ikke deltog i urolighederne, men kiggede på.

En politiassistent P havde i en afstand af 3 m set en ung mand med en stor sten i hånden. Stenen var i et overhåndskast kastet mod politibilen, der herefter kørte efter den unge mand, som vidnet hele tiden havde øjenkontakt med, indtil denne løb ind i en gård, hvor 3 kolleger tilbageholdt ham. Vidnet genkendte stenkasteren på tøjet og kropsbygningen. Den pågældende var ikke maskeret.

T var ustraffet og iflg. kommunen så velfungerende, at der ikke var grundlag for at tilbyde hjælpeforanstaltninger efter serviceloven.

"Retten's begrundelse og afgørelse.

Efter vidneforklaringen fra P er det uden rimelig tvivl godtgjort, at tiltalte den 1. marts 2007 i forbindelse med de omfattende uroligheder i København efter rydningen af Ungdomshuset kastede en brosten eller anden større sten mod den "uniformerede" politivogn, som vidnet befandt sig i. Tiltalte gjorde sig derved skyldig i en overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1. På baggrund af stenkastet og efter tiltaltes egen forklaring og vidneforklaringen fra P om urolighederne på Blågårdsgade inden tiltaltes stenkast og de dokumenterede SMS beskeder fra tiltaltes telefon, er det endvidere godtgjort, at tiltalte deltog i den grove forstyrrelse af ro og orden på en sådan måde, at han kan dømmes for overtrædelse af straffelovens § 134a. Tiltalte er derfor skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes til fængsel i 3 måneder, jf. straffelovens § 119, stk. 1 og § 134 a.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved alene lagt vægt på tiltaltes unge alder og meget gode personlige forhold.

Påstanden om konfiskation tages i medfør af de påberåbte bestemmelser til følge som nedenfor bestemt."

Vilkårene omfattede alene en prøvetid på 2 år.

Landsforeningens Meddelelse 124/2007 Tyveri - EU-borger - Ikke udvisning

Straffelovens § 276, udlændingelovens § 2

S på 33 år fra Slovakiet dømt for et lommetyveri på 950 kr. med 30 dags fængsel, der ansås udstået med varetægtsfængslingen, men ikke udvist, da hun var EU-borger.

Københavns Byret SS 3-23339/2007, 14/11 2007

S på 33 år fra Slovakiet var tiltalt for tyveri, ved i oktober 2007 om natten på gaden i forbindelse med en ukendt medgerningsmand at have stjålet ca. 950 kr. fra en engelsk turist E's bukselomme.

Der var påstand om fængselsstraf og udvisning. S nægtede sig skyldig.

Hun forklarede bl.a., at hun var kommet hertil dagen i forvejen og fastholdt, at hun ikke havde været i kontakt med bestjålne. Hun havde tilbudt denne penge, fordi han blev ved med at råbe ad hende.

E havde under et indenretligt forhør bl.a. forklaret, at S var gået direkte ind i ham og holdt tæt om ham. På et tidspunkt lagde hun hånden på hans ben ved hans lomme. Den anden hånd havde hun inde under hans jakke og oppe på ryggen. Vidnet prøvede at skubbe hende væk. Hun slap sit greb og forsvandt hurtigt. Kort efter konstaterede han, at alle hans penge var væk, og på vej tilbage til hotellet fik han igen øje på S. Der kom en mand til, som opfordrede vidnet til at gå. Vidnets opfattelse var, at de to samarbejdede. S forsøgte at komme væk i en taxa. Hun prøvede at tilbyde vidnet penge, for at politiet ikke skulle indblandes, men politiet blev tilkaldt.

S var ikke straffet tidligere her i landet. Hun havde været frihedsberøvet fra 17/10 2007.

To af dommerne fandt S skyldig i tyveri. En af dommerne ville frifinde.

Straffen blev fastsat til 30 dages fængsel, der ansås udstået med varetægtsfængslingen på 29 dage.

Retten bemærkede:

"Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at forholdet ifølge vidnets forklaring må anses for at være begået i forening med en anden.

Retten finder ikke, at det begåede forhold udgør en sådan aktuel og tilstrækkelig alvorlig trussel mod grundlæggende samfundshensyn, at udvisning af tiltalte, der er slovakisk statsborger og dermed EU-borger, er berettiget, hvorfor tiltalte frifindes for påstanden herom."

- oo0oo -

Forsvareren har til sine københavnske kolleger bl.a. skrevet:

"Jeg har på det seneste set nogle domme, hvor der ikke protesteres over udvisning af eu-borgere (eller eu-wannabees af en slags), og da dommerne ikke, som de skal, påser eu-regler, udvises eu-borgere i strid med reglerne om, at der skal særligt gode grunde til at udvise folk fra EU. Se RM5/2006 side 51 f."

Hun tilføjer, at sådanne sager ikke altid bliver stoppet i forbindelse med anklagemyndighedens høring hos Udlændinge"service".

Landsforeningens Meddelelse 125/2007
Forsvarere - Klientfiskeri - Disciplinærsag

Retsplejelovens § 126

Advokat T havde under overskriften "Forsvarerbrev" rettet henvendelse til en varetægtsarrestant, der var repræsenteret af advokat B. Som 3. gangs forseelse for Advokatnævnet blev handlingen takseret til en bøde på 20.000 kr.

Advokatnævnet, j.nr. 02-0401-07-1185, 19/11 2007

Advokat B klagede over advokat T.

"Den 16. april 2007 beskikkede Retten på Frederiksberg advokat B som forsvarer for S, der blev varetægtsfængslet med udløb den 30. april 2007, sigtet for tyveri eller forsøg herpå fra en byggeplads. S blev varetægtsfængslet med besøgs- og brevkontrol.

Ved brev af 17. april 2007 med overskriften "Forsvarerbrev" skrev advokat T følgende til S:

"Jeg kan forstå på din familie, at du ønsker mig som advokat. Jeg beder dig om at returnere dette brev med din underskrift for neden. Det er nødvendigt at gøre det på denne måde, fordi jeg ikke har talt med dig personligt. Du er meget velkommen til at ringe direkte til mig på mit mobilnummer .... Jeg vedlægger en frankeret svarkuvert, som du kan sende brevet tilbage i med din underskrift."

S underskrev brevet, og ifølge udskrift af retsbogen af 20. april 2007 blev advokat T ved Retten på Frederiksberg beskikket efter at have fremlagt anmodning herom fra S.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

Advokat B har gjort gældende, at advokat T har tilsidesat god advokatskik, ved at have rettet henvendelse til S på et tidspunkt, hvor advokat B fortsat var beskikket forsvarer for ham.

Til støtte herfor har advokat B gjort gældende,

at advokat T herved uopfordret har rettet henvendelse til en anden advokats klient, uanset at han anfører, at den skriftlige henvendelse beroede på klientens udtrykte ønske over for familien. S kan ikke have fremsat et sådant ønske, allerede fordi han var varetægtsfængslet med besøgs- og brevkontrol,

at S hverken forud, under eller efter det afholdte grundlovsforhør på nogen som helst måde tilkendegav et ønske om at skifte forsvarer,

at advokat B ikke på noget tidspunkt modtog henvendelse fra S's familie om et sådant ønske,

at advokat T anførte "Forsvarerbrev" i overskriften på sin henvendelse for at undgå, at brevet blev fanget under brevkontrollen, samt

at advokat T har anført, at han gennem længere tid har været advokat for S, men at det er svært at forestille sig, at denne skulle rette henvendelse til advokaten i forbindelse med en forbrydelse, han først blev sigtet for at have begået samme dag, som grundlovsforhøret blev afholdt.

Indklagede:

Advokat T har påstået frifindelse og har til støtte herfor gjort gældende:

at han havde haft møde på sin kontor med S, kort tid forinden denne blev anholdt, i anledning af nogle mulige strafbare forhold, og på mødet aftaltes det, at advokat T skulle være advokat for S,

at han kort tid efter blev kontaktet af S's fader, der fortalte, at S var blevet anholdt, hvorfor advokat T regnede med, at det drejede sig om de samme forhold, som mødet på kontoret vedrørte,

at han derfor med det samme skrev til S som valgt forsvarer i henhold til den indgåede aftale,

at han ikke har mulighed for hos politiet at få oplyst de nærmere omstændigheder vedrørende anholdelsen og den efterfølgende fængsling, idet det er hans erfaring, at politiet i den slags sager kun ønsker at samarbejde med advokater med beneficium,

at sigtede i straffesager har ret til frit at vælge forsvarer, jf. retsplejelovens § 729 a og § 730, hvorefter der subsidiært kan beskikkes en forsvarer, men at den valgte forsvarer efter loven går forud for den beskikkede forsvarer,

at S ikke blev oplyst af advokat B om sin ret til at vælge sin egen forsvarer - heller ikke af dommeren, men at dette er sædvanligt i forbindelse med grundlovsforhør, når jobbet bliver varetaget af en af de beneficerede forsvarere.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har efter forberedende behandling i kredsbestyrelsen for 1. advokatkreds været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det er nævnets opfattelse, at advokat T vidste, at der ved grundlovsforhøret den 16. april 2007 var beskikket en forsvarer for sigtede. Det var derfor uberettiget og i strid med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, at han benævnte sit brev af 17. april 2007 som "forsvarerbrev".

Det er ifølge nævnets praksis uberettiget, at en advokat kontakter en person, der er fængslet, og som allerede har en advokat, med tilbud om at overtage sagen.

Der er ikke grundlag for at antage, at sigtede inden anholdelsen havde haft kontakt til advokat T om den konkrete sag. Det er på den baggrund nævnets opfattelse, at det er i strid

med god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, at advokat T rettede henvendelse til den varetægtsfængslede.

Advokat T er tidligere i 2003 og 2004 pålagt bøder på henholdsvis 5.000 kr. og 8.000 kr., og disse bøder tillægges gentagelsesvirkning ved sanktionsudmålingen.

Som følge af det anførte pålægger nævnet i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat T en bøde til statskassen på 20.000 kr.

Advokat T kan indbringe nævnets afgørelse for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d."

- oo0oo -

Redaktøren henviser til sin artikel i Lf.Medd 18/2006, særlig pkt. 3.2.7 og 3.2.11.

Landsforeningens Meddelelse 126/2007
Ransagning - Uberettiget - Ungdomshuset

Retsplejelovens § 759, § 769 og § 795

Politiet havde fra en anonym kilde modtaget meddelelse om, at der boede udlændinge på 10 adresser, hvor politiet besluttede at ransage med henblik på at finde personer, der kunne afvises i forbindelse med urolighederne omkring Ungdomshuset. Byretten godkendte ransagningerne, men landsretten fandt, at oplysningerne ikke gav tilstrækkeligt grundlag for at antage, at der på de pågældende adresser befandt sig personer, der med rimelig grund kunne mistænkes for overtrædelse af § 134a og § 119.

ØL 10. afd. kære nr. S-2819-07, 21/11 2007

Byrettens kendelse gengives in extenso:

"Det fremgår ikke af det fremlagte materiale efter hvilke bestemmelser ransagningerne blev foretaget.

Det lægges efter L's forklaring til grund, at han besluttede, at der skulle foretages ransagning de anførte steder for at finde personer, formentlig udlændinge, som mistænkte for overtrædelse af straffelovens § 134a og § 119, stk. 1. Disse personer forventedes at opholde sig på lokaliteterne. Lokaliteternes indehavere var ikke mistænkt. Retten lægger derfor til grund, at ransagningen er foretaget med hjemmel i retsplejelovens § 759, stk. 1, og i § 795, stk. 1.

Efter de foreliggende oplysninger vedrørte efterforskningen en lovovertrædelse, der kan medføre fængselsstraf, og efter de afgivne forklaringer, hvorefter politiet havde fået meddelelse om, at de nævnte personer muligt boede de anførte steder, sammenholdt med, at

politiet i forvejen havde opmærksomheden henledt på, at i hvert fald en del af lokaliteterne kunne være tilholdssted for deltagere i urolighederne, måtte det antages, at der ved ransagningen kunne findes mistænkte personer, som i forvejen ikke var identificerede, og muligt også beviser eller genstande, der kunne beslaglægges. Det tiltrædes, at undersøgelsens øjemed ville forspildes, dersom retskendelse skulle afventes.

Herefter er betingelserne i retsplejelovens § 759, stk. 1, jf. § 796, stk. 3, jf. § 795, stk. 1, opfyldt, og den foretagne ransagning godkendes, hvorfor

B e s t e m m e s:

Ransagningerne, foretaget den 3. marts 2007 kl. 10.00 hos Lokalstationen TV-tv, Stengade 50, 2200 København N, Medborgerhuset Folkets Hus, Stengade 50, 2200 København N, Det frie Gymnasium, Møllegade 26, 2200 København N, Det social-psykologiske værested Gaderummet, Rådmandsgade 60, 2200 København N, Kunstforeningen Spektakel 14, Nyropsgade 14 i gården, 1602 København V, Rød Ungdom, Nørre Alle 11 A, 2200 København N, socialistisk Ungdomsfront, Griffenfeldsgade 41, 2200 København N, Trykkeriet Røde Hane, Griffenfeldsgade 41, 2200 København N, Ulandsforeningen Internationalt Forum, Griffenfeldsgade 41, 2200 København N og den faglige organisation Tilidsmandsringen, Griffenfeldsgade 41, 2200 København N, godkendes."

Advokat A kærede kendelsen. Både han og anklagemyndigheden indgav kæreskrifter. Resten er citat af landsrettens kendelse:

"Anklagemyndigheden har som grundlag for ransagningen henvist til, at der var bestemte grunde til at antage, at personer, mistænkt for overtrædelse af straffelovens § 134a og § 119, stk. 1, samt beviser eller genstande, der kunne beslaglægges, kunne findes ved ransagningen.

Af chefpolitiinspektør L's forklaring fremgår, at han fra en kilde, hvis identitet han ikke ønsker at oplyse, fik meddelelse om, at der boede udlændinge på de 10 adresser, hvor politiet besluttede at ransage, og at han regnede med, at der på disse adresser kunne findes personer, som kunne udvises.

Af vicepolitikommissær O's forklaring fremgår, at de 10 steder, som blev ransaget, var steder, hvor man havde observeret en koncentration af mennesker fra miljøet og observeret en tilgang og afgang af personer, som havde relation til urolighederne.

Der foreligger ikke mere konkrete oplysninger om, hvad der er observeret eller oplyst vedrørende de enkelte ransagningssteder.

Landsretten finder ikke, at de foreliggende oplysninger giver tilstrækkeligt grundlag for at antage, at der på de pågældende adresser befandt sig personer, der med rimelig grund kunne mistænkes for overtrædelse af straffelovens § 134a og § 119, stk. 1, og dermed skulle anholdes. Der findes heller ikke at have været bestemte grunde til at antage, at beviser eller genstande, der kunne beslaglægges, kunne findes ved de pågældende ransagninger. Betingelserne i retsplejelovens § 759, stk. 1, og § 795, stk. 1, er således ikke opfyldt. Der er derfor ikke grundlag for at godkende de skete ransagninger, hvorfor

B e s t e m m e s:

Politiets ransagninger hos [indsæt navne på parterne] godkendes ikke."

- oo0oo -

Særligt for så vidt angår den sidste linie i kendelsen bemærkes, at denne er citeret ordret, og at kendelsen foreligger som en bekræftet og underskrevet udskrift fra landsretten.

Landsforeningens Meddelelse 127/2007

Ordensbekendtgørelsen - "Louise" - Frifindelse - Procesbevilling

Ordensbekendtgørelsens § 3 og § 18

Retssystemet har i to instanser måtte tage stilling til, om det var fornærmeligt at kalde en mandlig politibetjent "Louise". I byretten skete der domfældelse, hvorimod landsretten frifandt. Tre af fire juridiske dommere var kvinder. Ingen hed dog Louise.

ØL 22. afd. a.s. nr. S-2075/07, 7/11 2007

T på 35 år var tiltalt for på Christiania at have udvist fornærmelig adfærd, der var egnet til at forstyrre den offentlige orden, idet han gentagne gange tiltalte en mandlig uniformeret polititjenestemand som "Louise", hvorved 7-10 omkringstående personer begyndte at grine og tiltale samme polititjenestemand som "Louise".

T, der var selvmøder i byretten, påstod frifindelse. Han erkendte de faktiske omstændigheder, men kunne ikke se, at det var nedsættende at kalde en mandlig betjent for Louise.

Byrettens begrundelse og afgørelse:

"Ved tiltaltes forklaring og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen. Retten har herved lagt til grund, at tiltalte under de foreliggende omstændigheder må have indset eller burde have indset, at han udviste fornærmelig adfærd ved at tiltale en mandlig betjent som "Louise".

Straffen fastsættes til en bøde på 600 kr., jf. ordensbekendtgørelsens § 18, stk. 1, jf. § 3, stk. 1. Forvandlingsstraffen er fængsel i 4 dage."

T ankede med påstand om frifindelse. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

T forklarede supplerende bl.a., "at han stod og talte sammen med nogle kammerater, da fem uniformerede betjente gik forbi. Den ene havde langt hår, og tiltalte sagde "Hva' så Louise?" Det var ikke ment som en tiltale. Betjenten vendte sig om og spurgte "Hvad sagde du?", hvortil tiltalte svarede "Jeg sagde Louise". Tiltalte er vant til ved fodboldkampe, hvor der er langhårede mandlige spillere, at råbe "Louise" af dem. De personer, tiltalte stod sammen med, begyndte at råbe "Louise" mod betjenten. Tiltalte gjorde det ikke selv, idet han kun sagde Louise 2 gange som beskrevet."

Politibetjenten forklarede bl.a., "at han sammen med andre uniformerede betjente patruljerede på Christiania. Han husker ikke, om der var kvindelige kollegaer i gruppen. Tiltalte stod i en gruppe på 7-10 personer, og vidnet kunne høre, at tiltalte var i færd med at fortælle de øvrige, at man i forsvaret kalder en person, der er langhåret, for Louise. Da vidnet gik forbi tiltalte, rettede tiltalte henvendelse til vidnet og kaldte herunder 3-5 gange vidnet for "Louise". Det var til stor moro for de øvrige tilstedeværende, der i kor begyndte at råbe "Louise" mod vidnet. Vidnet husker ikke, hvad tiltalte sagde, da vidnet talte med tiltalte, men han opfattede det nedsættende, at tiltalte havde kaldt ham Louise. Vidnet husker ikke, om samtalen forløb som beskrevet af tiltalte. Vidnet, der ikke var langhåret på det pågældende tidspunkt, har været i forsvaret og ved derfra, at langhårede personer i militæret bliver kaldt Louise, og at anvendelsen af "Louise" er nedsættende ment."

Landsrettens begrundelse og resultat:

"Uanset at tiltalte flere gange kaldte den mandlige polititjenestemand for "Louise", hvilket afstedkom, at andre tilstedeværende grinte og gjorde det samme, finder landsretten ikke, at handlemåden har haft en sådan karakter, at den kan anses for fornærmelig adfærd omfattet af ordensbekendtgørelsen § 3, stk. 1.

Herefter frifindes tiltalte."

- oo0oo -

Forsvareren for landsretten tilføjer bl.a.:

"Selvom det for alle kan forekomme meget mærkværdigt, var jeg jo nødt til at forberede en grundig procedure for landsretten - og som en kuriositet kan jeg nævne, at jeg i min procedure blandt andet gjorde gældende, at såfremt man mente, at det fornærmende lå i at kalde en dreng/mand for en pige/kvinde, ville dette jo indebære, at man anså det at være pige/kvinde for noget "dårligt" (i lighed med domfældelser for at kalde for "svin" osv.)."

Redaktøren må have synske evner - allerede i 1998 skrev hun en sang om Procesbevillingsnævnet, hvoraf hun på daværende tidspunkt var suppleant, på melodien Å Louise. 3. vers af sangen hidsættes:

Hvis din sag er af de mindre,
så vil reglerne forhindre,
at du frit kan gå til højere instans.
Tvister på 10.000 kr.
er jo ikke millioner,

og vor dommere er gode her til lands!
Hvis du får en lille bøde,
vel at mærke, hvis du møde,
får du heller ikke lov at anke frit.
Derfor skal vi bruge timer
(hvilket nok jo lidt til grin er)
på at se, om retten dig behandlet' skidt.
Når du søger, skal vi i tykke bøger
kigge på om sagen rigtig principiel er,
lede praksis op fra kvisten ned til kælder.
Hvis du spørger, så vil vi gerne hviske,
at det er lidt ressourcspild,
som godt vi ændre vil.

Landsforeningens Meddelelse 128/2007 Offentlig orden - Ungdomshuset

Straffelovens § 86 og § 134 a

T fundet skyldig i deltagelse i forstyrrelse af offentlig ro og orden på Nørrebrogade i forbindelse med urolighederne omkring Ungdomshuset, idet han to gange kastede kasser på et allerede antændt bål. Fængsel i 30 dage, der ansås udstået med frihedsberøvelsen i 16 dage.

ØL 18. afd. nr. S-2194-07, 11/10 2007

T på 33 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 134 a, ved den 3/3 2007 kl. 05.00 på Nørrebrogade ud for Stefansgade at have deltaget i grov forstyrrelse af den offentlige ro og orden som følge af Ungdomshusets rydning, idet T to gange kastede kasser på et allerede antændt bål på stedet.

Anklagemyndigheden nedlagde påstand om fængselsstraf. T påstod frifindelse. Han var ustraffet.

T vedstod sin forklaring fra grundlovsforhøret (ikke gengivet i dommen, ER) og forklarede bl.a. supplerende, at han boede på Nørrebrogade, hvor det i ejendommen var vedtaget, at der skulle handles ud fra sund fornuft omkring det skrald, der lå ved ejendommen. Da der lå nogle kasser ved bopælen, da han kom hjem om natten efter arbejde, gik han ned på gaden og sparkede kasserne hen mod henholdsvis bagerbutikken og grønthandlerbutikken, der lå i retning af bålet. Han var bange for, at affaldet kunne blive antændt. Han havde ikke spor lyst til at deltage i urolighederne.

Han blev anholdt i sin lejlighed på bagtrappen kl. 5 om morgenen. Han havde ikke set politiet, da han gik ned. Han reagerede instinktivt med at løbe hjem, da han så en masse politibetjente. Anholdelsen var voldelig, hvorunder T mistede sine briller. Han var ikke sikker på, hvad han svarede betjenten ved anholdelsen.

En politiassistent P, som var kørende i en gruppevogn, forklarede bl.a., at der var bål i krydset Stefansgade/Nørrebrogade. Vidnet så en person kaste kasser på bålet i to omgange, sidste gang i en afstand af ca. 10 m. Personen i lys trøje og sort vest løb, og bort-

set fra et sekund havde vidnet øjenkontakt, indtil han løb ind i en opgang. Vidnet og hans kolleger sparkede døren ind til lejligheden, som var tom. T blev fundet på køkkentrappen over sin lejlighed og anholdt. Han var sikker på genkendelsen.

En anden politiassistent H forklarede bl.a., at der stod en person tilbage ved bålet, efter at andre var forsvundet. I en afstand af 10-20 m så vidnet en person, almindelig af bygning med noget tøj med lyse ærmer og en mørk torso. Personen løb ind i en opgang. Personen nåede at løbe ind i sin lejlighed og låse efter sig. Politiet sparkede døren ind, da der ikke blev åbnet. Køkkendøren stod imidlertid åben, og personen blev anholdt på bagtrappen. Vidnet var 100 % sikker på genkendelsen.

T havde iflg. H erkendt at have kastet kasser på bålet, mens man ventede på transportvognen.

T var egnet til samfundstjeneste. Han havde været frihedsberøvet fra 3/3 - 19/3 2007.

Byrettens begrundelse og afgørelse:

"Ved vidnernes forklaring og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen fastsættes til fængsel i 30 dage, jf. straffelovens § 134a.

I medfør af straffelovens § 86 bestemmes, at straffen anses for udstået med varetægtsfængslingen.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på, at tiltalte alene har kastet nogle få kasser ind i det allerede antændte bål."

Anklagemyndigheden ankede med påstand om skærpeelse. T påstod formildelse, subsidiært stadfæstelse.

Landsretten udtalte:

"Straffen findes af de grunde, byretten har anført, samt da den alene angår overtrædelse af straffelovens § 134a, passende.

Landsretten stadfæster derfor dommen."

Landsforeningens Meddelelse 129/2007

Modsættelse af uberettiget anholdelse - Maskeringsforbud - Frifindelse
Straffelovens § 119 og § 134 b, retsplejelovens § 755

T var tiltalt for at modsætte sig anholdelse og overtrædelse af maskeringsforbud. I byretten blev han frifundet for det sidste, men idømt 3 dagbøder for at modsætte sig anholdelsen. Landsretten fandt i overensstemmelse med tidligere praksis, at når T ikke med rimelig grund var mistænkt for et strafbart forhold, og betingelserne for at anholde ham således ikke var opfyldt, kunne han heller ikke straffes for at have modsat sig den ulovlige anholdelse.

ØL 10. afd. a.s. nr. S-1848-07, 7/11 2007

T på 20 år var tiltalt i forhold 1 for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 3, ved i oktober 2005 på Frederiksholms Kanal at have stillet sig hindrende i vejen for politibetjentene A og B's arbejde, idet T modsatte sig anholdelse ved at holde fast i en stige og stemme imod.

I forhold 2 straffelovens § 134 b, stk. 1, ved samme tid og sted i forbindelse med en demonstration at have optrådt med ansigtet helt eller delvist tildækket, hvilket var egnet til at hindre identifikation, idet T var iført en sort hætte og et sort halstørklæde for munden, hvorved kun tiltaltes øjne var synlige.

T påstod frifindelse. Ud over A og B afgav en politiassistent og 3 yderligere vidner forklaring.

T forklarede bl.a., at han var til stede under en demonstration i anledning af Ungdomshusets fødselsdag sammen med de tre vidner. Han havde haft hættten på sin sorte jakke oppe. Han var ikke maskeret. Han bar et rødt og hvidt tørklæde (partisantørklæde) normalt rundt om halsen, således at hans ansigt var frit.

Der var ikke ballade. Det blev der først, da 5-6 betjente tog fat i ham, mens T havde fat i en stige. Han ville ikke gå med betjentene, da han var bange for at få tæsk bag ved bilerne. Han havde indgivet klage over betjentene, da han under anholdelsen dels blev trykket på sit øje, dels var ved at blive kvalt i bestræbelserne på at få ham til at slippe sit tag i stigen (let forkortet referat, ER).

Han var blevet fotograferet under demonstrationen og anholdelsen, hvor man kunne se hans rød/hvide partisantørklæde.

En halvdelingsfører H forklarede bl.a., at ca. en trediedel af demonstranterne overskred maskeringsforbuddet, hvorfor politiet via megaton meddelte, at der ville blive skredet ind. T blev beordret anholdt, fordi han havde et tørklæde på eller en trøje, der var trukket op over næse og mund. Det var politibetjentene A og B, der foretog anholdelsen. T greb fat i stigen, og andre demonstranter tog fat i T, hvorefter anholdelsen ikke kunne gennemføres, før betjentene havde anvendt stavene. Vidnet afviste, at T skulle være blevet trykket på øjet eller revet i, så han var ved at blive kvalt. Vidnet mente, at tildækningen foran ansigtet var sort, men kunne ikke afvise, at det var en anden farve. Der blev ikke udfærdiget anholdelseskort på de ca. 12 anholdelser. Vidnet blev forevist foto af anholdelsen, hvorefter T havde et partisantørklæde.

Politibetjent A forklarede bl.a., at T havde haft et gråsort tørklæde op for ansigtet, så næse og mund var tildækket.

Politibetjent B forklarede bl.a., at T havde et tørklæde trukket op, så kun øjnene var fri. T var meget usamarbejdsvillig. Vidnet kunne ikke huske et partisantørklæde. Vidnet kunne ikke genkende T.

T's tre bekendte, C, D og E, forklarede, at T ikke havde været maskeret. To af dem huskede, at han gik med sit rød/hvide partisantørklæde.

Byrettens begrundelse og afgørelse:

"Ved de afgivne forklaringer og de i øvrigt foreliggende oplysninger er det bevist, at tiltalte den pågældende dag deltog i demonstrationen tillige med bl.a. vidnerne C, D og E. Det findes endvidere godtgjort, at nogle demonstranter på et tidspunkt overtrådte maskeforbuddet, således at delingsføreren besluttede, at der skulle skrives til anholdelse. Det findes ligeledes godtgjort, at vidnet H som halvdelingsfører udpegede en demonstrant, der skulle anholdes, og at H derfor udtalte "anholdelse", inden tiltalte blev anholdt. Det fremgår af politirapporterne, at politiet den pågældende dag havde anført, at tiltalte var iført en "sort hættetrøje og havde et sort halstørklæde foran munden, således at kun øjnene var synlige". Politividnerne har under domsforhandlingen forklaret, at tiltalte havde et mørkt tørklæde eller lignende op for munden, således at kun øjnene kunne ses. Medens de vidner, der havde deltaget i demonstrationen, har forklaret, at tiltalte ikke havde dækket sit ansigt, og at han som sædvanlig alene havde sit rød-hvide partisanørklæde på.

Forsvareren har under sagen fremlagt et foto af tiltalte, medens han bliver anholdt. Tiltaltes ansigt var på det tidspunkt ikke dækket, hverken af hættetrøjen eller af et mørkt tørklæde, ligesom man kan se det rød/hvide partisanørklæde om tiltaltes hals.

Under disse omstændigheder finder retten ikke at kunne afvise, at de anholdende betjente har taget fejl af tiltalte og en anden demonstrant. Det finder herefter ikke mod tiltaltes bestemte benægtelse godtgjort, at han er skyldig i den rejste tiltale, hvor han vil være at frifinde for forhold 2.

Ved tiltaltes forklaring sammenholdt med det i øvrigt oplyste findes det godtgjort, at tiltalte har modsat sig sin anholdelse som nævnt i forhold 1.

Straffen fastsættes efter straffelovens § 119, stk. 3 til en bøde, der efter omstændighederne fastsættes til 3 dagbøder á 100 kr. Forvandlingsstraffen er fængsel i 3 dage."

Byretsdommen er på 6 sider.

T ankede med påstand om frifindelse i forhold 1. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse. Kun én af betjentene afgav forklaring for landsretten, resten af forklaringerne blev dokumenteret. T forklarede supplerende, at han gav slip på stigen, da det blev sagt, at han var anholdt.

Landsretten udtalte:

"Efter de afgivne forklaringer og de fremviste fotos kan det ikke lægges til grund, at tiltalte var maskeret ved anholdelsen. Det er herefter ikke godtgjort, at tiltalte med rimelig grund var mistænkt for et strafbart forhold, og betingelserne i retsplejelovens § 755 for at anholde tiltalte var således ikke opfyldt. Da anholdelsen således ikke var en lovlig tjenestehandling, frifindes tiltalte for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 3."

- oo0oo -

Forsvareren tilføjer bl.a.:

"I nærværende sag var der efter min mening ingen tvivl om, at min klient ville blive frifundet for overtrædelse af maskeringsforbuddet (Straffelovens § 134 b), idet der forelå et meget omfattende billedmateriale fra den pågældende demonstration - herunder et fotografi af selve anholdelsen.

På fotografiet kunne man tydeligt se min klients udækkede ansigt, ligesom man tydeligt kunne se, at han om halsen bar et rødt og hvidt partisanørklæde (og intet sort)."

Redaktøren tilføjer, at der er fortilfælde for det andet led af frifindelsen, der skete i landsretten, bl.a. i U 1996.581 V, U 1999.1460 Ø, U 2006.402 Ø (ransagning) samt Lf.Medd 46/2003 KB.

Landsforeningens Meddelelse 130/2007

Vold mod politiet - Offentlig orden - Ungdomshuset - Betinget straf - Ung alder
Straffelovens § 56, § 119 og § 134 a

T på 15 år dømt for deltagelse i grov forstyrrelse af den offentlige orden og ikke under 4 kast med brosten og andre former for sten mod politiets køretøjer på Nørrebro i forbindelse med Ungdomshusets rydning. Betinget fængsel i 4 måneder under hensyn til en vare-tægtsfængsling i 14 dage.

Københavns Byret SS 2-9689/2007, 30/11 2007

T blev efter et anklageskrift modtaget i begyndelsen af maj 2007 tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 119, stk. 1 og § 134 a, ved den 1/3 2007 omkring kl. 10.00 på Nørrebrogade ved Sjællandsgade at have deltaget i grov forstyrrelse af den offentlige orden samt vold og trusler mod politifolk, der var udkommanderet i anledning af uro som følge af Ungdomshusets rydning, idet han gentagne gange - og ikke under 4 gange - kastede brosten og andre former for sten, som blev samlet op fra fortov og kørebane, mod politiets køretøjer, der var bemandede med politifolk.

Der var påstand om frihedsstraf. T erkendte § 119, stk. 1, ved at have kastet en enkelt sten samt overtrædelse af § 134 a.

T, der var ustraffet, forklarede bl.a., at han gik i skole den pågældende dag, men han havde imidlertid fået fri på grund af urolighederne og gik til Nørrebros Runddel. Der var ca. 200 mennesker og ballade. Han så, at de andre kastede sten, og fik selv lyst til at kaste sten mod politiet. Det var en af den slags sten, der normalt ligger mellem fortovsfliserne, og som man kunne have i hånden. Han gravede den ikke op. Han kastede stenen mod en politibil med politifolk i. Han ramte ikke, men husker ikke, hvor stenen landede. Der var andre, der kastede med sten på det pgl. tidspunkt. Ellers ville han ikke selv have gjort det.

Politiassistent P forklarede bl.a., at han sad i en bil og så T, der skilte sig ud på grund af sin påklædning. Vidnet så T kaste 3 eller 4 gange mod politibilene på 15-20 meters afstand. En eller to af stenene var brosten. Vidnet kunne ikke sige, om T ramte.

Politiassistent B havde været i en hollændervogn og forklarede bl.a., at gaden var afspærret af containere. Vidnet så flere kaste med sten, herunder T, som han genkendte i retten. T havde skilt sig ud på grund af sin påklædning. Han samlede brosten op og kastede direkte mod politibilene. Vidnet havde set i hvert fald 4 kast. Vidnet holdt hele tiden øje med T og var med til at anholde ham.

Der blev afspillet en video med klip fra forskellige nyhedsmediers hjemmesider, hvor billederne viste T kaste en sten. T havde været frihedsberøvet 1. - 15. marts 2007.

"Retten's begrundelse og afgørelse.

Efter tiltaltes erkendelse finder retten det bevist, at tiltalte har overtrådt straffelovens § 119, stk. 1 og § 134a. Efter vidnernes forklaringer finder retten det bevist, at tiltalte har kastet sten i det omfang, der er angivet i anklageskriftet. Tiltalte findes derfor skyldig i det hele som beskrevet i anklageskriftet.

Straffen fastsættes til fængsel i 4 måneder, jf. straffelovens § 119, stk. 1 og § 134a.

Den uafsonede del af straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2. Retten har herved lagt vægt på tiltaltes unge alder og det forhold, at tiltalte har siddet varetægtsfængslet i 14 dage."

Vilkårene omfattede en prøvetid på 2 år, og at T efter kommunens nærmere bestemmelse skulle undergive sig foranstaltninger efter serviceloven.

Landsforeningens Meddelelse 131/2007

Vold mod myndighedspersoner - Udvisning undladt - EU-borgere
Straffelovens § 119 og udlændingelovens § 2

En polsk statsborger, der fordrev ventetiden på sin flyforbindelse med at drikke øl, idømt 60 dages fængsel for vold mod to sikkerhedsvagter i lufthavnen, men blev frifundet for udvisning.

Københavns Byret SS 3-23845/2007, 13/11 2007

T på 46 år fra Polen var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 119, idet han i oktober 2007 i lufthavnen havde kastet en MDF-plade efter to security vagter K og M, hvilken plade dog ikke ramte, idet de nåede at undvige, hvorefter T skubbede M i brystet, hvorefter security vagterne forsøgte at pacificere T, hvorunder T sparkede ud efter K og vikledede benene rundt om halsen på hende.

Der var påstand om fængselsstraf og udvisning. T påstod frifindelse for begge dele. Han var ustraffet her i landet.

T forklarede bl.a., at han var ankommet ved 7-tiden. Han var bygningsarbejder på Island og afventede en forbindelse til Polen ved 21-tiden. Han drak nok 7-8 øl. Da han kom ud til gaten, fik han at vide, at han ikke kunne komme med. Han forstod ikke hvorfor, måske for-

di han var kommet for sent. Han havde ikke sparket og slået nogen, men huskede, at han blev lagt ned på gulvet i håndjern.

K, der havde været uniformeret, forklarede bl.a., at hun var blevet tilkaldt, da T blev afvist i gaten på grund af beruselse. Vidnet og kollegaen skulle ledsage T til bagageudleveringen. Først stille og roligt, men T så rødt, da han så en af kollegerne. På et tidspunkt, efter at han havde fået lov til at ryge, hev T sit pas op af lommen, begyndte at rive siderne ud og råbte og skreg og var meget aggressiv. Han kastede en metalspand mod vidnet og hendes kollega, væltede nogle træskillevægge, som han kastede mod vidnet og kollegaen. De blev ikke ramt, men vidnets kollega sagde, at nu skulle T ned og ligge på siden. Vidnet holdt på benene. T vred sig, slog, sparkede og bed. Han sparkede bevidst ud mod vidnet, der blev ramt på kroppen, og T prøvede at få fat i vidnets hoved og få det ned mellem benene. Vidnet var på skadestuen og var sygemeldt i 28 dage på grund af vrid i nakken.

M forklarede om optakten som K. T havde set sig sur på en af de yderligere kolleger, der ledsagede ham, hvorfor vidnet bad kollegerne gå. Efter at T havde fået lov til at ryge i en rygekabine, begyndte han at råbe og skrig. Han rev sit pas i stykker og kastede en skraldespand og en skillevæg efter dem uden at ramme. Han var helt vild, da han blev lagt ned, sparkede ud efter K og forsøgte at få fat i hendes hoved i en benlås. På skadestuen blev det konstateret, at to eller tre af vidnets ribben var bræket/bukkede.

En politiassistent P forklarede bl.a., at T også var vild og uregerlig, da politiet overtog ham. Han sparkede helt vildt og måtte bæres til patruljevognen.

M havde været på skadestuen - i dommen er citeret følgende:

" ...

5. Det objektive fund:

Brystkassen: ømhed ved palpation af venstre forflade ca. 2 cm under brystvorteniveau og 2 cm fra midten, sv. t. ribbenene."

Vedr. K var citeret:

" ...

Det objektive fund:

Nakken: muskelømhed på højre side, bevægeindskrænkning ved foroverbøjning, rotation og nakkebøjning til højre. Ingen knogleømhed."

Rettens begrundelse og afgørelse:

"Ved de afgivne vidneforklaringer sammenholdt med de lægelige oplysninger er det bevist, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen, dog således at det alene kan anses for bevist, at tiltalte forsøgte at vikle benene rundt om halsen på forurettede K, men at dette ikke lykkedes.

Straffen fastsættes til fængsel i 60 dage, jf. straffelovens § 119, stk. 1.

Da tiltalte er ustraffet her i landet, og da anklagemyndigheden ikke har godtgjort, at der efter en konkret bedømmelse af tiltaltes personlige forhold, er fuldt fornødent grundlag for,

at tiltalte udgør en reel, umiddelbar og tilstrækkelig alvorlig trussel, der berører grundlæggende samfundsinteresser, frifindes tiltalte for påstanden om udvisning."